

LES ELECCIONS DEL 23J

Les Terres de l'Ebre tornen a les urnes, ara en unes eleccions estratègiques a les Corts estatals

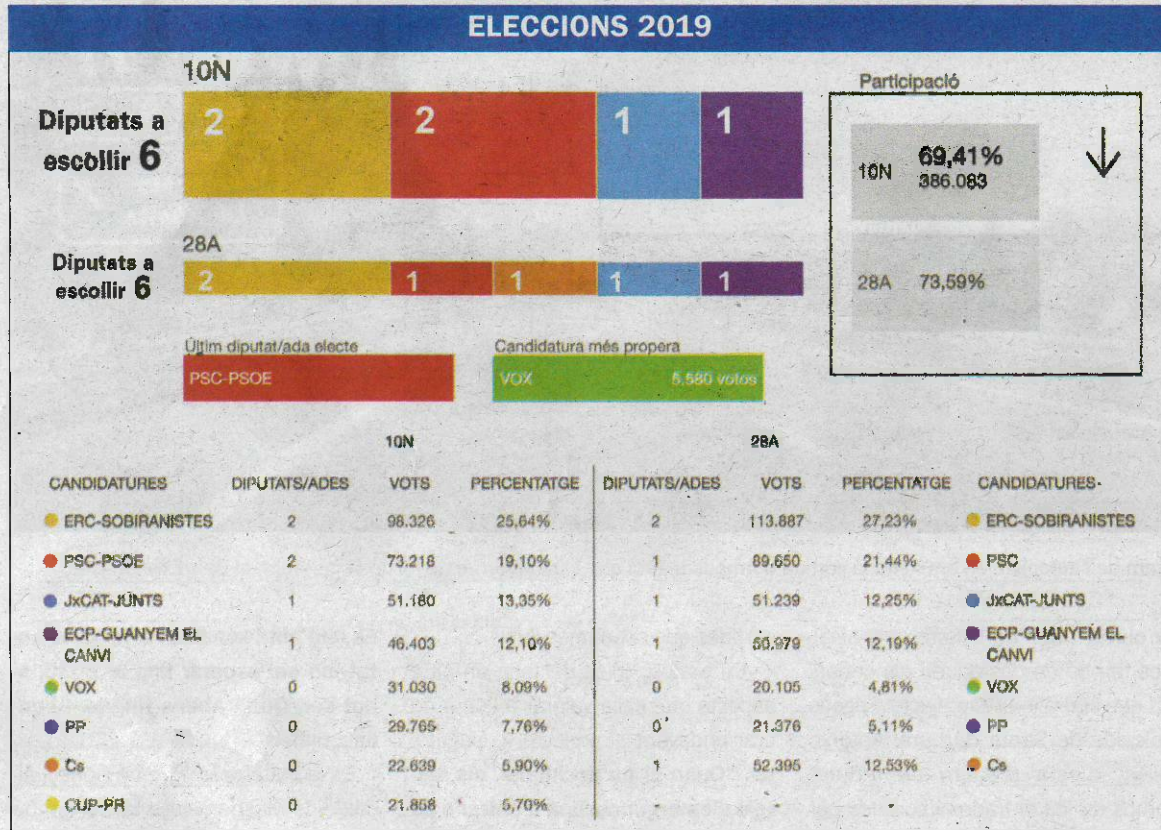
L'aigua i el Delta, les grans infraestructures i el signe de les polítiques socials passen per Madrid

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

Dos eleccions en menys en dos mesos. Prop de 130.000 ebrencs, després d'haver escollit el 28 de maig els seus ajuntaments, estan ara cridats a votar en les eleccions generals d'este diumenge, una convocatòria que s'entreu especialment transcendent per dirimir el signe de les polítiques d'Estat en un moment estratègic, però que també afecta qüestions territorials.

D'entrada, l'apel·lació de Vox, sense embuts, a un transvasament de l'Ebre a gran escala per a repartir l'aigua entre les comunitats que declaren tenir dèficit hídric, posa el focus en el riu i el Delta, que tot just està esperant la versió definitiva d'un Pla de Protecció estatal que no se sap fins a quin punt podria veure's afectada si hi ha canvi de govern a Madrid. El mateix passa amb la Comissió bipartidista acordada per l'Estat i la Generalitat, per la ministra de Transició Ecològica Teresa Ribera i per l'exconsellera d'Acció Climàtica i ara candidata d'ERC al Congrés Teresa Jordà. Una comissió important perquè ha de canalitzar els projectes executius que sorgisquen tant de l'Estratègia Delta de la Generalitat com dels plans estatals per a combatre la regressió.

A més a més, el govern estatal té compromeses amb les Terres de l'Ebre algunes inversions que, en la mesura que estan prèssupostades, no haurien de dependre d'un canvi de color a l'executiu. És el cas dels 2,5 milions per a l'ampliació de l'auditori Felip Pedrell; 1,5 milions per a un futur poliesportiu al Rastre, també a Tortosa, o 12 milions per al Parador i per a habilitar un cinturó verd resseguint les muralles. A més a més de la capital ebrenc, també hi ha consignats 1,2 milions per als nous hangars del Museu del Ferrocarril de Móra la Nova, i altres partides d'inversió a Ribarroja, Gandesa o Deltebre. Tampoc no hauria de tenir aturador el tercer carril de l'autopista AP-7 entre l'Hos-

Les candidates al Congrés Norma Pujol (ERC), Irene Negre (Junts), Eva Amposta (Sumar) i Isabel Salas (PP), i els candidats al Senat Manel de la Vega (PSC) i Jordi Gaseni (ERC).

pitalet i Amposta, en la mesura que ja ha estat adjudicada la redacció del projecte [vegeu pàgina 5], o la variant de Gandesa, per la qual s'ha recomençat la tramitació després de molts anys ençallada.

Sí que poden dependre més de la voluntat política del govern de torn altres grans inversions com són l'impuls final a la transformació del corredor mediterrani a l'ample ferroviari europeu i una estació intermodal

ferroviària a l'Aldea; la finalització de l'autovia A-7 per l'interior de les Terres de l'Ebre o el desdoblament de l'N-420, que ha tornat a ressorgir perquè en campanya l'hi han posat l'accent alguns partits com Junts per

Catalunya.

Les millores en l'ocupació deparades per la reforma laboral, avalades fins i tot per Núñez Feijóo des de l'oposició, però també les qüestions socials, culturals i lingüístiques en què sí que un govern de dretes podria suposar canvis importants, planen igualment sobre el resultat incert a les urnes, per molt que les enquestes auguren una victòria del PP que, fins i tot en cas que es materialitze, caldrà analitzar-ne la magnitud per si necessita o no el suport de la ultradreta per a governar.

Pel que fa a la circumscripció del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, l'última enquesta del CIS abans de les eleccions de diumenge donava una forquilla de resultats que faria que les comarques ebrencs, per primera vegada des de la restauració democràtica, es quedessen sense cap diputat al Congrés, ja que ni Normal Pujol (número 2 d'ERC) ni Irene Negre (número de Junts) ni Eva Amposta (número 3 de Sumar), Isabel Salas (número 3 del PP) o Pepa Plana (número 2 de la CUP) estarien en llocs de sortida. Caldrà esperar però als resultats oficials. La situació de partida [vegeu gràfic adjunt] és un empat a dos diputats entre ERC i el PSC, amb Junts i els comuns amb un diputat cadascun, però el CIS atorgava en esta ocasió entre tres i quatre diputats al PSC i cap de les altres opcions arribava a esgarrapar més d'un escó per Tarragona. Al Senat, sí que tenen més possibilitats de sortir escollits Manel de la Vega (PSC) i Jordi Gaseni (ERC), que figuren com a números uns, o Helena Queral (Junts). A la cambra alta, els electors han de triar fins a tres candidats nominals, però amb una papereta de color sípia a través de la qual poden triar-ne de diferents partits.

Fa quatre anys, el 2019, va haver-hi dos eleccions a les Corts, a l'abril i al novembre, ja que a la primera no es va poder investir cap president. Al novembre, socialistes i Podemos, tot i perdre centenars de milers de vots tot just per no haver-se posat d'acord, es van donar per afudits i van acordar el primer govern de coalició a Espanya des de 1977, i que encara va necessitar suports per a la investidura de partits com Esquerra. Els republicans van donar el seu sí a canvi d'una taula de diàleg sobre el conflicte català que, amb la pandèmia pel mig i les poques ganades d'avançar de La Moncloa, gairebé no ha tingut recorregut. La qüestió nacional, tot i que serise la sobreexcitació del 2017, també està molt present este 23J. ■